

## AZ 1291. ÉVI MAGYAR-OSZTRÁK HADJÁRAT.

III. András királyunk trónraléptekor Magyarország nyugati vidékének egy része Albert osztrák herceg kezén volt. IV. László, András elődje, szép kún és oláh nők karjaiban nyugodtan nézte, hogy egy külföldi fejedelem Güsszingi Ivánt, a magyar király hatalmas alattvalóját példásan megzabolázta s hogy ugyanazon külföldi fejedelem azon ürügy alatt, hogy az Iván által osztrák területen okozott károkat valahogy pótolja, nem ettől keresett kárpótlást, hanem a fegyveres kézzel elfoglalt magyar területet egyszerűen — mintha ennek örök időre volna érvénye — politikai s katonai közigazgatása alá helyezte.

Ennek az lett a következménye, hogy a nagyravágyó Habsburgi Rudolf ezen állapotban Magyarország megszerzésére vezető hathatós segédeszközt látott. Valamint Ausztriát 1282-ben a német birodalomra szállt hűbér czímén saját fiainak adományozta, úgy IV. László halála után is azt hitte, hogy Magyarországgal is ugyanazt teheti; rá nézve III. András trónutódlása nem létezett. De hogy az ügyet mégis némi törvényesség látszatával övezze, 1290 aug. 31-én arra hivatkozott, hogy ő annak idején tanuja volt annak, hogy IV. Béla király országát Frigyes német császárnak császári hűbérként kiszolgáltatta s miután IV. László halálával ezen Magyarország a német birodalomra átszállt hűbérnek tekintendő s miután — saját szavai szerint — egészen természetes dolog volt, hogy bőkezűségében elsősorban tulajdon testét és vérért részesítse, ugyanazon napon Erfurtban egész Magyarországot fiára, Albert osztrák herczegre ruházta át.<sup>1</sup>

A dolog azonban nem így állott. IV. Béla igaz, 1241-ben a

<sup>1</sup> *Fejér* Cod. diplom. VI. I. 47—48.